

ἀσθένεια· καὶ αὕτη ἡ συνήθεια εἶναι ἡ αἰτία νὰ γράφω κακῶς. \* Ἄν σοὶ ἔλεγα πόσας ἡ κακογραφία μου μοὶ ἐπροξένησε λύπας, στεναχωρίας, ταπεινώσεις. Οἱ φίλοι μου φαίνονται γελῶντες διὰ τὸ ἐλάττωμά μου, ἀλλὰ κατὰ βάθος μὲ κατηγοροῦσιν ἢ ὀργίζονται, καὶ ἔχουσι δίκαιον. Εἶναι ἀπολίτευτον νὰ γράφῃ τις κακῶς, διότι προξενεῖ κόπον εἰς ἐκείνους οἵτινες σὲ ἀναγινώσκουσι· καὶ εἶναι μωρὸν, διότι καταστρέφει ὅ,τι γράφομεν. Θ' ἀκούσης νὰ λέγωσιν εἰς τὸν κόσμον διὰ προσώπων, τὰ ὅποια φανερὰ μὲν σὲ κολακεύουσιν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν σὲ περιγελῶσιν, ὅτι οἱ μεγαλοφυεῖς ἄνθρωποι ἔχουσι κακὸν γράψιμον. Ἀλλὰ εἰς τοὺς τοιούτους δύναταί τις νὰ ἀπαντήσῃ δεικνύων ἐπιστολάς, τὰς ὁποίας τόσαις φοραῖς σοὶ ἔδειξα, ἐπιστολάς τοῦ Γυζῶ, τοῦ Μινιέ, τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμά, πατρὸς, αἵτινες εἶναι πρότυπα καλλιγραφίας. Γράφε καλὰ, κόρη μου, γράφε καλὰ· τὸ ὥρατον γράψιμον διὰ μίαν γυναικα εἶναι ὥρατος στολισμὸς, ἀξιαγάπητος φυσιογνωμία, εὐάρεστος τόνος φωνῆς, καὶ τὴν καλοσυνιστᾷ εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

— Δοιπὸν, πάππε, ὑπέλαβεν ἡ μικρὰ, ἥτις μετὰ προσοχῆς μὲ ἤκουεν, εἶναι ἀληθὲς ἐκεῖνο τὸ ὅποῖον τὴν ἄλλην ἡμέραν ἔλεγεν εἰς τὸ γεῦμα ὁ φίλος σου κ. Κ.

— Τί ἔλεγε;

— Ὅτι ἐδύνατό τις νὰ κρίνῃ τὸν χαρακτῆρα τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὸ γράψιμον αὐτῶν.

— ὦ! ὦ! μὴ τρέχεις· τοῦτο εἶναι σοβαρὸν ζήτημα καὶ θὰ μοὶ δώσης τὴν ἀδελφὴν νὰ σκεφθῶ περὶ αὐτοῦ.

\* Ἐπὶ τούτοις ἀπεχωρίσθημεν, ἐγὼ δὲ συλλογιζόμενος κατέβην εἰς τὸν κῆπον. Ἀμέσως ἐσχημάτισα τὴν σκέψιν ὅτι ἡ οἰκογενειακὴ αὕτη ἀνατροφή εἶναι γόνιμος εἰς ἀπρόοπτα ἀποτελέσματα· ἀρχίζει τις ἀπὸ παιδιακίσις καὶ φθάνει εἰς σπουδαῖον ζήτημα. Ἐκ τῆς περὶ γραφῆς μετὰ τῆς ἐγγονῆς μου συνδιαλέξεως κατήντησα εἰς φυσιολογικὸν, εἰς ψυχολογικὸν πρόβλημα ἐκ τῶν μυστηριωδεστέρων καὶ τῶν μάλα ἀμφισβητούμενων, εἰς τὴν μεταξὺ γραφῆς δηλονότι καὶ χαρακτῆρος σχέσιν, καὶ εἰς τοῦτο δὲν ἤρκεσθην, ἀλλ' ἤρχισα νὰ σκέπτομαι περὶ τοῦ προβλήματος τούτου καὶ περὶ τῆς λύσεως αὐτοῦ καὶ νὰ ζητῶ τὰ πρὸς αὐτὴν μέσα, ἀπὸ σκέψεως δὲ εἰς σκέψιν κατήντησα . . . ποῦ ἂν ἀγαπᾶτε; εἰς ἐν τῶν σπουδαιωτέρων ἡμῶν ἐπιστημονικῶν καταστημάτων, εἰς ἓνα τῶν πλουσιωτέρων ἡμῶν ἱστορικῶν θησαυρῶν, τὸ ἀρχαῖον μέγαρον Soubise, εἰς τὰ ἔθνικα ἀρχεῖα. Ἐντεῦθεν ἀρχεῖται τὸ πρόσωπόν μου ὡς μαθητοῦ.

(Ἐπεται τὸ τέλος).

## ΑΝΑΛΕΚΤΑ.

**ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΠΥΡΚΑΙΑΙ.** — Ἐν τῇ ἀρχαιολογικῇ ἐταιρίᾳ τοῦ Λονδίνου σπουδαῖον ἀνεγνώσθη ἐσχάτως ὑπόμνημα περὶ τῶν μεγάλων πυρκαϊῶν, ὅσαι ἐκτὸς τῆς ἐν ἔτει 1666 συμβάσης, κατέστρεψαν τὴν πόλιν ταύτην. Αἱ περὶ τῶν πυρκαϊῶν ταύτων λεπτομέρειαι φθάνουσι μέχρι τοῦ 798, ὅτε λέγεται ὅτι ἡ πόλις ἐκάη μὲν ἀλλὰ δὲν διεσώθησαν αἱ περὶ τούτου λεπτομέρειαι. Τὸ αὐτὸ δυστύχημα φαίνεται συμβᾶν καὶ κατὰ τὸ 1077 καὶ 1086, κατὰ τὸ ἔτος δὲ τοῦτο πᾶσαι αἱ οἰκίαι καὶ ἐκκλησίαι ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς κατεκάησαν. Παρατηρητέον ὅτι τὸ δυστύχημα προῆλθεν ἐκ τοῦ κατὰ τὸν χειμῶνα ψύχους, ἐξ οὗ ἠναγκάσθησαν οἱ κάτοικοι μεγίστας νὰ καταβάλωσι προσπάθειας πρὸς θέρμανσιν τῶν οἰκιῶν αὐτῶν.

Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ τῷ ἔτει 1092. Κατὰ τὸ 1136 ἡ τότε ξυλίνη γέφυρα τοῦ Λονδίνου κατεστράφη, ἡ δὲ πυρκαϊὰ ἐπεξετάθη μέχρι τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Παύλου. Ἀλλ' ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ταύτης εὐάρεστον προῆλθεν ἀποτέλεσμα, ὅτι ἔκτοτε οἱ κάτοικοι ἤρξαντο ν' ἀνοικοδομῶσι τὰ κατώτερα τῶν οἰκῶν αὐτῶν μέρη ἐκ λίθων καὶ πλίνθων, καλύπτοντες αὐτὰ ἐπίσης διὰ κεράμων ἀντὶ τῶν τέως ἐν χρήσει καλάμων.

\* Ἐπὶ Ῥιχάρδου τοῦ Α' ὁ δήμαρχος καὶ οἱ δημοτικοὶ πάρεδροι ἐξέδωκαν κανονισμοὺς, οἵτινες ὁμοῦς δὲν παρεκώλυσαν, ὥστε μεγάλαι πυρκαϊαὶ νὰ καταστρέψωσι τὴν Σουτθάργην, τὸ μεσημβρινὸν μέρος τοῦ Λονδίνου τῷ 1212 καὶ τὴν νέαν τῆς πόλεως ταύτης γέφυραν, ὅπου τρισχίλιοι ἐπνίγησαν ἐν τῷ Ταμέσει. Ἀλλαι πυρκαϊαὶ ἐξερράγησαν ἐν τῷ αὐτῷ μέρει τοῦ ἄστεως κατὰ τὸ 1504, 1508 1633 καὶ 1678. Κατὰ τὸ 1619 καὶ τὸ 1631 κατεκάησαν ἡ Βιθγὼλ καὶ μέρος τῆς Βέστμινστερ, ἐπὶ δὲ Καρόλου τοῦ Β' καὶ Ἰακώβου τοῦ Β' καὶ ἄλλαι συνοικίαι πρὸς ἀνατολὰς. Ἀλλ' ἐκ πασῶν τούτων τῶν πυρκαϊῶν ἡ βαθυτάτην παραγαγοῦσα ἔνεκα τῶν καταστροφῶν αὐτῆς ἐντύπωσιν εἶναι ἡ τοῦ 1666, ἥτις ἐκραγεῖσα τὴν νύκτα τῆς κυριακῆς 12 Σεπτεμβρίου διήρκεσε μέχρι τῆς παρασκευῆς, καταστρέψασα 13,200 οἰκίας καὶ 89 ἐκκλησίας, ἐν αἷς καὶ τὴν τοῦ ἁγίου Παύλου.

\* Ὁ ὑπεύθυνος **Ε. ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.**

**ΤΥΠΟΙΣ ΒΟΥΤΥΡΑ καὶ Σ<sup>α</sup>.**